

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนอ้อมโนทัศน์ทางด้านต่าง ๆ ที่ละ
ด้านตามลำดับดังนี้

1. อ้อมโนทัศน์โดยรวม
2. อ้อมโนทัศน์ทางด้านความเป็นเอกลักษณ์
3. อ้อมโนทัศน์ทางด้านความพึงพอใจในตนเอง
4. อ้อมโนทัศน์ทางด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออก
5. อ้อมโนทัศน์ทางด้านร่างกาย
6. อ้อมโนทัศน์ทางด้านศีลธรรมจรรยา
7. อ้อมโนทัศน์ทางด้านส่วนตัว
8. อ้อมโนทัศน์ทางด้านครอบครัว
9. อ้อมโนทัศน์ทางด้านสังคม
10. อ้อมโนทัศน์ทางด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

และในแต่ละด้านจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดอ้อมโนทัศน์ครั้งแรกและ
ครั้งหลัง ของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม เพื่อว่านักศึกษากลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงอ้อมโนทัศน์
หรือไม่

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมแบบมีตัวประกอบหนึ่งตัว เพื่อว่านักศึกษ
ทั้ง 3 กลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงอ้อมโนทัศน์แตกต่างกันหรือไม่

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อกล่าวถึงนักศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยจะใช้คำต่อไปนี้คือ

กลุ่มที่ 1 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้ออกฝึกสอน

กลุ่มที่ 2 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่ออกฝึกสอนในโรงเรียนในเขตเมือง

กลุ่มที่ 3 หมายถึง นักศึกษากลุ่มที่ออกฝึกสอนในโรงเรียนในเขตชนบท

ผลการวิเคราะห์หขอมูลมีดังนี้

1. อ้อมโนทัศน์โดยส่วนรวม

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอ้อมโนทัศน์โดยส่วนรวมจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	324.60	330.50	2.330
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	20.29	21.24	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	323.12	325.50	0.732
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	26.80	29.66	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	319.58	320.64	0.461
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22.56	21.53	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 3 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอ้อมโนทัศน์โดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอิมโนทีสน์โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนอิมโนทีสน์โดยส่วนรวม

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	885.285	2	442.642	1.384
ภายในกลุ่ม	46687.555	146	319.778	
รวม	47572.840	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอิมโนทีสน์โดยส่วนรวมของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. อ้อมโนทัศน์ทางด้านความเป็นเอกลักษณ์

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของ นักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอ้อมโนทัศน์ทางด้าน ความเป็นเอกลักษณ์ จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	116.00	118.56	2.390
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.58	7.69	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	114.30	115.20	0.635
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.26	11.96	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	113.50	114.16	0.661
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.24	7.99	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 5 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษา ทั้ง 3 กลุ่มไม่มีการเปลี่ยนแปลงอ้อมโนทัศน์ทางด้านความเป็นเอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำหนักทางด้านความเป็นเอกลักษณ์
ระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนอัตราน้ำหนักทางด้าน
ความเป็นเอกลักษณ์

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	214.557	2	107.278	1.767
ภายในกลุ่ม	8863.024	146	60.706	
รวม	9077.581	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 6 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำหนักทางด้านความเป็นเอกลักษณ์ของนักศึกษาทั้ง 3
กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อึดมโนทัศน์ทางด้านความพึงพอใจในตนเอง

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอึดมโนทัศน์ทางด้านความพึงพอใจในตนเอง จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	100.04	102.56	2.510
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.01	9.89	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	102.86	104.42	1.281
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11.38	10.38	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	100.00	103.00	2.473
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.97	9.77	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 7 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอึดมโนทัศน์ทางด้านความพึงพอใจในตนเองอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอ้อมในทัศนทางการความพึงพอใจในตนเอง
ระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนอ้อมในทัศนทางการ
ความพึงพอใจในตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	7.317	2	3.659	0.062
ภายในกลุ่ม	7814.744	146	53.525	
รวม	7822.061	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 8 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอ้อมในทัศนทางการความพึงพอใจในตนเองของนักศึกษา
ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. อ้อมโนทัศน์ทางด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออก

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอ้อมโนทัศน์ทางด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออก จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	109.20	111.22	1.416
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.76	9.95	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	105.88	106.00	0.094
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.91	9.42	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	103.86	106.08	1.939
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.04	8.99	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 9 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอ้อมโนทัศน์ทางด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอ้อมในทัศนทางการพฤติกรรมที่คนแสดงออก
ระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนอ้อมในทัศนทางการ
พฤติกรรมที่คนแสดงออก

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	292.525	2	146.263	2.289
ภายในกลุ่ม	9330.098	146	63.405	
รวม	9622.623	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 10 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 แสดงว่า การเปลี่ยนแปลงอ้อมในทัศนทางการพฤติกรรมที่คนแสดงออกของนักศึกษา
ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. อัครโมโนทัศน์ทางด้านร่างกาย

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอัครโมโนทัศน์ทางด้านร่างกาย จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	66.82	69.10	2.57
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.29	5.68	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	65.72	66.40	0.836
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.63	7.27	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	65.64	65.68	0.067
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.91	6.02	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 11 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัครโมโนทัศน์ทางด้านร่างกายอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำหนักในร่างกายระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนอัตราน้ำหนักในร่างกาย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	190.327	2	95.163	3.89
ภายในกลุ่ม	3567.915	146	24.438	
รวม	3758.242	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 12 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำหนักในร่างกายของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. อ้อมโนทัศน์ทางการศึกษาระบบจรรยา

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอ้อมโนทัศน์ทางการศึกษาระบบจรรยา จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	63.04	64.66	2.09
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.15	5.52	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	62.92	63.48	0.678
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.29	7.73	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	63.22	63.58	0.495
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.39	5.12	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 13 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอ้อมโนทัศน์ทางการศึกษาระบบจรรยาอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัครมโนทัศน์ทางคานศีลธรรมจรรยาระหว่าง
นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนอัครมโนทัศน์ทางคาน
ศีลธรรมจรรยา

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	44.187	2	22.094	0.875
ภายในกลุ่ม	3684.861	146	25.239	
รวม	3729.048	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 14 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัครมโนทัศน์ทางคานศีลธรรมจรรยาของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. อัครมโนทัศน์ทางคานส่วนตัว

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอัครมโนทัศน์ทางคานส่วนตัว จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	64.96	66.30	1.502
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.04	5.85	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	64.10	64.42	0.365
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.32	6.35	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	63.30	63.20	-0.124
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.32	5.87	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 15 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัครมโนทัศน์ทางคานส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินทางคานส่วนตัวระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนอัตรานิตินทางคานส่วนตัว

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	130.135	2	65.067	2.307
ภายในกลุ่ม	4117.394	146	28.201	
รวม	4247.529	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 16 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินคานส่วนตัวของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

8. อัครมโนทัศน์ทางค่านครอบครัว

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของ นักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอัครมโนทัศน์ทางค่าน ครอบครัว จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	66.16	67.28	1.852
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.81	6.23	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	66.02	67.04	1.118
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.35	8.22	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	65.88	66.48	0.882
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.09	5.815	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 17 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษา ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัครมโนทัศน์ทางค่านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำหนักทางคานครอบครัวระหว่างนักศึกษา
ทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนอัตราน้ำหนักทางคาน
ครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	9.675	2	4.838	0.196
ภายในกลุ่ม	3628.522	146	24.853	
รวม	3638.197	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 18 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่
ระดับ .01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัตราน้ำหนักของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9. อึดมโนทัศน์ทางคานสัจคม

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัคครั้งแรกและครั้งหลังของ
นักศึกษาในแต่ละกลุ่ม โดยผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอึดมโนทัศน์ทางคานสัจคม
จากการตอบแบบวัคครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	63.50	65.00	2.143
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.42	5.07	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	64.36	64.16	-0.198
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.59	6.72	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	61.54	61.84	0.446
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.72	6.46	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 19 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัคครั้ง
แรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษา
ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอึดมโนทัศน์ทางคานสัจคมอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินทางคานสังคระหว่างนักศึกษาคั้ง
3 กลุ่ม ไดผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของคะแนนอัตรานิตินทางคาน
สังค

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	103.888	2	59.943	1.899
ภายในกลุ่ม	3992.479	146	27.346	
รวม	4096.367	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 20 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่
ระดับ .01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินทางคานสังคของนักศึกษาคั้ง 3 กลุ่ม
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

10. อัครมโนทัศน์ทางการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนอัครมโนทัศน์ทางการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง จากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลัง

		ตอบครั้งแรก	ตอบครั้งหลัง	t
กลุ่มที่ 1	คะแนนเฉลี่ย	29.50	29.40	-0.167
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.61	3.97	
กลุ่มที่ 2	คะแนนเฉลี่ย	30.72	30.94	0.347
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.14	5.55	
กลุ่มที่ 3	คะแนนเฉลี่ย	31.16	31.28	0.197
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.10	5.22	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 21 ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดครั้งแรกและครั้งหลังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม แสดงว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัครมโนทัศน์ทางการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองอย่างมีนัยสำคัญ

การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินทางคานการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองของ
นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนอัตรานิตินทางคาน
การวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ	ความแปรปรวน	F
ระหว่างกลุ่ม	66.809	2	33.405	1.99
ภายในกลุ่ม	2448.209	146	16.769	
รวม	2515.012	148		

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 22 ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินทางคานการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองของนักศึกษา
ทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด สรุปได้ว่า

1. นักศึกษาที่ออกฝึกสอนทั้งในโรงเรียนในเขตเมือง โรงเรียนในเขตชนบท และ
นักศึกษาที่ไม่ได้ออกฝึกสอน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินอย่างมีนัยสำคัญในทุก ๆ คาน
2. การเปลี่ยนแปลงอัตรานิตินของนักศึกษาที่ออกฝึกสอนในโรงเรียนในเขตเมือง
และนักศึกษาที่ออกฝึกสอนโรงเรียนในเขตชนบท กับนักศึกษาที่ไม่ได้ออกฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทั้ง 10 คาน